

รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน

The Development Model Studied Through Thai Northeastern Literature

สมถวิล แฟ่งลาภ (Somthawil Faenglap)^{1*} ประภัสสร ปรีเอี่ยม (Prapatson Pree-iam)^{**}

ประสพสุข ฤทธิเดช (Prasopsup Littidach)^{**}

(Received: February 6, 2018; Revised: May 14, 2018; Accepted: May 19, 2018)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและความต้องการรูปแบบแก้ไขปัญหาคือความซื่อสัตย์ สุจริต 2) การสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต 3) การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี คือ การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในระยะที่ 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 375 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนและครูสอนสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 28 คน และปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 2 คน รวมจำนวน 30 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบ จำนวน 5 คน ระยะที่ 3 การประเมินผลการใช้รูปแบบ กลุ่มเป้าหมายระยะที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านหินลาดแสนตอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสำรวจ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมิน แบบประเมินความพึงพอใจและแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอผลการวิจัยแบบตารางและการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่าปัญหา 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตลำดับที่ 1 การปฏิบัติตนบุคคลอื่นลำดับที่ 2 การปฏิบัติต่อหน้าที่ และลำดับที่ 3 ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง และความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ต้องการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเนื้อหาวรรณกรรมอีสาน มีเนื้อหาบางเรื่องสอดคล้องกับคำสอนทางพระพุทธศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยประยุกต์รูปแบบเข้ากับวัยของนักเรียน 2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต พบว่าการสร้างรูปแบบใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จากเนื้อหาวรรณกรรมอีสานมีเนื้อหาบางเรื่องสอดคล้องกับพุทธศาสนา มีจำนวน 20 เรื่อง โดยรูปแบบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบและมีคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3. ผลการประเมินการใช้รูปแบบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการเปรียบเทียบความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่ามีความแตกต่างนัยสำคัญทางสถิติ .05 และประเมินพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตโดยรวมอยู่ในระดับมาก

¹ Correspondent author: somtawin9898@gmail.com

* นักศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

** รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ABSTRACT

The objectives of this descriptive research were to study: 1) Study problems and needs of Problem solving format honesty. 2) To create the development of development model studied through literary honesty 3) Evaluation of use development model studied through literary honesty. Use research mixed methods between the quantitative research and qualitative research. Population and the target group used in the study phase 1 : Study problems and needs of Problem solving format honesty. Include of 375 Mathayom 1 students. Choose a multi-step sample, 2 8 teachers of social studies, religion and culture and 2 villagers. A total of 30 people. Use a selective approach. Phase 1: To create of development model studied through literary honesty by Thai Northeastern Literature. Five experts evaluated the model. Phase 2: Evaluation of the use of model. Phase 3: Include of 30 Mathayom 1 students of Banhinladsantoo School. Under the Office of Ubon Ratchathani Primary Education Area 3 . Research Tools. Is a survey. Group recordings, assessment, Satisfaction and Test Model, Data were analyzed by means of software program for percentage, standard deviation. Presentation of table and descriptive research results. The research result found: 1. Problems of Honesty of Mathayom 1 students. of Banhinladsantoo School. Under the Office of Ubon Ratchathani Primary Education Area 3 . It was found that 4 problems were at high level. When considering each aspect, there is a problem of honesty. 1st Place of Treatment for others, No. 2 functional responsibilities, and third, the integrity of the self. ๒๓๕ The need to create a model for developing honesty learners, Want to use learning activities through content by Thai Northeastern Literature. Some content is consistent with the teachings of Buddhism involved. By applying the model to the age of the student. 2. Results of the development model studied through literary honesty. Found that creating the development model studied through literary honesty. There are 20 topics in Buddhism. The form of the learning activity consists of 8 elements. And the overall quality is very high. 3. Evaluation results using the form of learning activities. By comparison through literary honesty by Thai Northeastern Literature. Before learning with the class. Found that The difference was statistically significant. 05. And assess the student's satisfaction. Influence the model of learning activities. The overall honesty was at a high level.

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาผู้เรียน ความซื่อสัตย์สุจริต วรรณกรรมอีสาน

Keywords: Model student development, Honesty, Thai northeastern literature

บทนำ

พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 “การที่จะทำงานให้มีสัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์ คือ ให้เน้นประโยชน์และเน้นธรรม ดังนั้นจะอาศัยแต่เพียงความรู้อย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์และความถูกต้องเป็นธรรม ประกอบด้วย เพราะว่าความรู้นั้น เหมือนเครื่องยนต์ที่ทำให้รถยนต์เคลื่อนที่ไปได้ ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวเปรียบเสมือนพวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเน้นปัจจัยที่ทำให้รถยนต์ดำเนินไปถูกทาง ด้วยความสวัสดิ คือปลอดภัย” จนบรรลุถึงจุดประสงค์ เช่นเดียวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มี

คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของไทยในทศวรรษที่ 21 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกัน เพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงมีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าของความเป็นไทย [1]

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ระบุการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระการเรียนรู้ 8 ได้ระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังนี้ได้แก่ (1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ (2) ซื่อสัตย์สุจริต (3) มีวินัย (4) ใฝ่เรียนรู้ (5) อยู่อย่างพอเพียง (6) มุ่งมั่นในการทำงาน (7) รักความเป็นไทย และ (8) มีจิตสาธารณะ [2] จากปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตพ้องกับปัญหาการจัดการศึกษาด้านคุณภาพผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่าด้านมาตรฐานผู้เรียนที่ 2 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 45.00 โดยเฉพาะด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 พบว่าด้านความซื่อสัตย์สุจริตของโรงเรียนบ้านหินลาดแสนตอ ตำบลกุดชมภู อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี นักเรียนชอบลอกการบ้านเพื่อน การเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ไม่มีความรับผิดชอบร่วมกับเพื่อนทำสะอาดชั้นเรียน ชอบทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในห้องเรียนเดียวกันและทะเลาะวิวาทกับนักเรียนรุ่นพี่ตามงานบุญประเพณีต่างๆ ในชุมชน และไม่ซื่อสัตย์สุจริตต่อหมู่คณะ เช่น ชอบคัดลอกการทำกิจกรรมสหกรณ์ของโรงเรียน ลักขโมยสิ่งของหรือการขโมยเงินจากการขายสินค้า ไม่ละอายต่อการทำชั่ว ละเลยต่อการเห็นคุณค่าตนเอง มีปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทางโรงเรียนต้องหาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริต ให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 [3]

แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตทำได้หลายวิธี เช่น การสอนโดยใช้บทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้หนังสือนิทานในเรื่องความซื่อสัตย์ การสอนโดยใช้หุ่นมือประกอบและการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมผสมผสานแนวคิดเชิงจิตวิทยาตามแนวมุขนิมิตและพฤติกรรมนิมิต โดยใช้วรรณกรรมอีสาน ที่มองเห็นถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างระบบความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของมนุษย์มีแนวความคิดว่าปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ได้เป็นผลมาจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์นั้นๆ ถ้าบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดที่ไร้เหตุผลไปสู่ความคิดที่มีเหตุผลได้ บุคคลนั้นจะเกิดอารมณ์และพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น วรรณกรรมอีสานประเภทนิทานคำสอนทางพระพุทธศาสนา และพินัยของชาวอีสานได้ให้คติเตือนใจด้านความซื่อสัตย์สุจริตว่า “ทุกขัยกฮ้าย ขอบอดเลงาย อย่าได้ลืมความสัตย์ เทียงจริงคำมั่น” [4] ความหมาย โดยรวมของพินัยกฮ้ายอีสานบทนี้คือ คนเราแม้จะยากจนปานใด จนกระทั่ง ข้าวปลาอาหารจะประทังชีวิตในแต่ละเช้าแต่ละเย็นหรือแต่ละวัน ก็แทบจะไม่มีพออย่าได้ก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่ลืมไม่ได้คือให้เป็นคนดีมีศีล มีสัตย์ หรือเป็นคนรักษาคำพูดอย่างมั่นคงเป็นคนเที่ยงตรงซื่อสัตย์สุจริต เพราะนั่นหมายถึงการมีคุณค่าของความเป็นมนุษย์นั่นเอง ในการจัดการเรียนการสอนครูจะต้องเน้นให้นักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม และให้นักเรียนได้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดจากการขาดคุณธรรมจริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งวรรณกรรมอีสานประเภทนิทานคำสอนและพินัยกฮ้าย เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อให้มีแนวปฏิบัติ ประพฤติชอบนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากหลายฝ่ายหลายสถาบันในสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และชุมชน มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ถ่ายทอดความรู้วรรณกรรมอีสานไปสู่รุ่นหลาน [5]

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนในโรงเรียนบ้านหินลาดแสนตอ มีความสนใจศึกษาเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน” โดยผลการวิจัยที่ได้จะเป็นสารสนเทศในการพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกิดปัญญาไตร่ตรองหาเหตุผล เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องมีประโยชน์ต่อตนเอง ให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมใดถูก ผิด ดี ชั่ว ทำให้เป็นบุคคลก้าวไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่สำคัญของประเทศส่งผลให้ประเทศชาติมีพลเมืองที่ดีเป็นผู้มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต เพราะถือเป็นกลุ่มทรัพยากรมนุษย์ที่กำลังเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อย่างผู้มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาด้านความซื่อสัตย์ สุจริต และความต้องการสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์ สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ศึกษาปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตและความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 55 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำนวน 750 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดำเนินการสุ่ม 3 ชั้น เพื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มจากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใช้อัตราร้อยละ 50 ได้จำนวน 28 โรงเรียนและสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่าง 375 คน
2. ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินรูปแบบจำนวน 5 คน
3. ระยะที่ 3 การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ผ่านวรรณกรรมอีสาน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหินลาดแสนตอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำนวน 30 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การปฏิบัติเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างรูปแบบโดยการศึกษา (1) บริบทพื้นฐานปัญหาความซื่อสัตย์สุจริต (2) ขบวนการสร้างรูปแบบ (3) การทดลองใช้รูปแบบ และ (4) การประเมินผลการใช้รูปแบบวรรณกรรมอีสาน หมายถึง เรื่องราวที่เกี่ยวกับท้องถิ่นอีสาน ได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษโดยการบอกเล่าและบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรมีลักษณะการแต่งเป็นร้อยแก้วและร้อยกรองแบ่งประเภทเป็นนิทานพื้นบ้าน พงศาวดาร ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาวรรณกรรมอีสานประเภทนิทานพื้นบ้าน และพงศาวดารที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความซื่อสัตย์สุจริต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ

ตอนที่ 2 ปัญหาความซื่อสัตย์สุจริต ทั้ง 4 ด้าน คือด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อบุคคลอื่น และด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อส่วนรวม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้คำถามปลายเปิด

2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เป็นแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้ร่วมสนทนาตามรายการ

3. แบบประเมินความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจแบบตรวจสอบรายการ (check List) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน โดยใช้คำถามปลายเปิด

4. แบบทดสอบความซื่อสัตย์สุจริต

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัลยา กุลสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. อรัญ ชูกระเดื่อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วนิตา ผาชนะนัต ดร. ภาวนิดา สิทธิหาโคตร พระครูประทีป อรรถธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการประมวลเนื้อหาจากการสนทนากลุ่ม ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด โดยใช้การนำเสนอข้อมูลในรูปคำบรรยาย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตจากการใช้แบบสำรวจสภาพปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี

1.1 ปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำนวน 20 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามนักเรียน 375 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

รายการ	ระดับการปฏิบัติ	
	($\bar{X}$)	(S.D.)
1. ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง	3.41	0.75
2. ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อบุคคลอื่น	3.71	0.95
3. ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่	3.54	0.77
4. ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อส่วนรวม	3.68	0.97
รวม	3.68	0.86

ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของสังคมในปัจจุบันที่เกิดจากการด้อยคุณธรรมในด้านความซื่อสัตย์สุจริต ปัญหาเกี่ยวกับปากท้องของคนในสังคม ดังบทสัมภาษณ์ของปราชญ์ชาวบ้านท่านหนึ่งที่กล่าวว่า “สังคมทุกวันนี้เป็นสังคมที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ สินค้าอุปโภคบริโภคราคาแพง ค่าครองชีพสูง จึงทำให้สังคมเกิดความคิดที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต เกิดการคอร์รัปชัน ดังที่ได้เห็นข่าวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน”

1.2 ความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสนทนากลุ่ม

ตารางที่ 2 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน

คำถาม	ความต้องการ	
	ความถี่	ร้อยละ
1. วรรณกรรมอีสานมีเรื่องใดบ้างที่เหมาะสมจะนำมาเป็นเนื้อหาพัฒนานักเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง	29.00	93.13
2. วรรณกรรมอีสานมีเรื่องใดบ้างที่เหมาะสมจะนำมาเป็นเนื้อหาพัฒนานักเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	29.40	96.07
3. วรรณกรรมอีสานมีเรื่องใดบ้างที่เหมาะสมจะนำมาเป็นเนื้อหาพัฒนานักเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น	30.00	100.00
4. วรรณกรรมอีสานมีเรื่องใดบ้างที่เหมาะสมจะนำมาเป็นเนื้อหาพัฒนานักเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม	28.60	90.00
รวม	29.25	94.80

ผลการวิจัยความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน เรื่องที่เหมาะสมจะนำมาเป็นเนื้อหาพัฒนานักเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต เรียงลำดับความถี่จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1.3 ความต้องการสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต

ผลการสนทนากลุ่มได้ความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตจากผู้สนทนากลุ่ม 3 กลุ่ม จำนวน 30 คน ได้การสร้างรูปแบบด้วยการสร้างหลักสูตรด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละ 80.00 การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ร้อยละ 96.00 การสร้างรูปแบบเป็นบทเรียนสำเร็จรูปร้อยละ 75.00 การสร้างรูปแบบเป็นการทำโครงการงานร้อยละ 70.00 ดังนั้นการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผู้วิจัยได้ใช้การสร้างรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ร้อยละ 96.00

1.4 สื่อการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการสนทนากลุ่มพบว่า ต้องการสื่อนิทานการ์ตูนเข้ากับวัยเด็ก สอดคล้องกับผู้เรียน ร้อยละ 100 การแสดงบทบาทสมมุติร้อยละ 96.00 และการมีปราชญ์ชาวบ้านเป็นวิทยากรสอนร้อยละ 90.00 ส่วนกิจกรรมการสอนควรสอนแบบให้นักเรียนมีส่วนร่วม ครูเป็นเพียงผู้แนะนำ โดยใช้การบรรยาย การสาธิต การปฏิบัติจริงและการทำผังความคิด

1.5 ข้อเสนอแนะของผลการสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยควรคัดเลือกวรรณกรรมอีสานประเภทนิทานที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับคำสอนด้านความซื่อสัตย์สุจริตในพุทธศาสนา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติแสดงเป็นละคร สื่อวีดิทัศน์ และสื่อคอมพิวเตอร์ตามเนื้อหาในนิทาน นักเรียนจะได้เข้าใจคำสอนของนิทานแต่ละเรื่องด้านความซื่อสัตย์นำไปปฏิบัติได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน

รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตได้ใช้ความต้องการจากผลการศึกษาข้อที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต 4 ด้าน นำมาสร้างเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ใช้แนวคิดรูปแบบของ Joyce and Weil (1996) ประสิทธิ์ (2548 : 74) จากแนวคิดสองแนวคิดบูรณาการร่วมกัน ผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบรูปแบบได้ 8 องค์ประกอบคือ (1) หลักการของรูปแบบ (2) แนวคิดทฤษฎี (3) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (4) กระบวนการเรียน (5) บทบาทของครู (6) บทบาทของนักเรียน (7) การจัดบรรยากาศ และ (8) การประเมินผล และผลการประเมินรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานได้ประเมินรูปแบบผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน

รายการ	ผลการสร้างรูปแบบ	
	($\bar{X}$)	(S.D.)
หลักการของรูปแบบ	4.67	0.52
แนวคิดทฤษฎี	4.47	0.55
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.73	0.48
กระบวนการเรียน	4.87	0.18
บทบาทของครู	4.93	0.15
บทบาทของนักเรียน	4.93	0.15
การจัดบรรยากาศ	4.73	0.37
การประเมินผล	5	0
รวม	4.79	0.3

ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหลักการของรูปแบบ แนวคิดทฤษฎี วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการเรียน บทบาทของครู บทบาทของนักเรียน การจัดบรรยากาศ และการประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้รูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน โดยใช้กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนหินลาดแสนตอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ได้ผลการเปรียบเทียบด้านความซื่อสัตย์สุจริตก่อนเรียนกับหลังเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียนของคะแนนในการทดสอบสองครั้ง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	40	21.16	4.77			
หลังเรียน	40	29.96	1.74	22.192*	29	0.000

ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานมีความแตกต่าง ก่อนเรียนมีผลค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 21.16 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.96 พบว่าคะแนนหลังการสอบสูงกว่าก่อนสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์การประเมินผลการใช้รูปแบบ

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน

รายการ	ความพึงพอใจ	
	($\bar{X}$)	(S.D.)
1. ด้านความรู้เนื้อหา	3.77	0.67
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	3.70	0.65
3. ด้านการวัดและประเมินผล	3.90	0.56
รวม	3.81	0.80

ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานโดยรวมมีความพึงพอใจ ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่าความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านการวัดและประเมินค่าความพึงพอใจในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.90 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.56 และในด้านอื่นๆ เมื่อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านความรู้เนื้อหามีค่าความพึงพอใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.77 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.67 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าความพึงพอใจในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.70 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.65 ตามลำดับ แสดงว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน โดยด้านการวัดและประเมินผล มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความรู้เนื้อหาและด้านกิจกรรมการเรียนรู้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน ครั้งนี้ มีผลการวิจัยที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และความต้องการสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต พบว่าปัญหาด้านความซื่อสัตย์สุจริตทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดด้านความซื่อสัตย์สุจริต โดยพฤติกรรมของผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต [6] ได้จัดประเภทความซื่อสัตย์สุจริตไว้ 4 ประเภท คือ ความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ ความซื่อสัตย์สุจริตต่อบุคคลและความซื่อสัตย์สุจริตต่อส่วนรวม ซึ่งแต่ละประเภทมีตัวชี้วัดหลายๆ ข้อได้ระบุไว้ เพื่อการทำวิจัยครั้งนี้จะได้ระดับตัวชี้วัดปัญหาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของผู้เรียนระดับใด แล้วนำมาแก้ปัญหาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน โดยใช้แนวคิดรูปแบบและการพัฒนารูปแบบของ [7] ได้ให้แนวทางการพัฒนารูปแบบพัฒนา ค่านิยม คุณธรรมโดยใช้การพัฒนาแบบกลุ่มและรายบุคคลโดยใช้การสอนแบบบรรยาย สาธิต การทำผังความคิด การสอนแบบฝึกปฏิบัติจริง การกล้าแสดงออกและการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติได้ข้อค้นพบเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งว่าต้องการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานที่มีคติสอนใจและต้องการวรรณกรรมชาดกทางพระพุทธศาสนาเป็นสื่อมีนิทานทางพระพุทธศาสนาถ่ายทอดความรู้ เพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนสอดคล้องกับผลการศึกษาของประยุทธ์ ปยุตโต [8] ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้นิทานทางพระพุทธศาสนาที่เด่นชัดเป็นหลักธรรมสำหรับเอามาประกอบใช้ในการพัฒนาหรือสร้างความเจริญด้านคุณธรรมจริยธรรมการร่วมมือกันสำหรับช่วยในการฝึกตนหรือพัฒนาตนผ่านนิทานชาดกทางพระพุทธศาสนา เช่น นิทานเรื่อง พญาช้างสีดละ

2. การสร้างรูปแบบพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนานาผู้เรียนผ่านวรรณกรรมอีสาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับศักดิ์ไทย [9] ได้ศึกษาทฤษฎีอิทธิพลทางสังคมต่อการพัฒนาจริยธรรมต่อเด็กเล็กๆ ต้องได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมจากความใกล้ชิดของพ่อแม่ สิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยเด็กเล็กๆ ได้เลียนแบบอย่างผู้อยู่ใกล้ชิด ซึ่งเน้นครอบครัวเป็นแหล่งบ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรมรองลงมาก็คือสถานศึกษา เช่นเดียวกับทฤษฎีทางจริยธรรมเกี่ยวกับด้านความซื่อสัตย์ของ Piaget [10] และทฤษฎีของ Kohlberg ได้ให้แนวทางการพัฒนาคุณธรรมเป็นลำดับขั้นตอนเริ่มตั้งเรียนรู้จากประสาทสัมผัสเรียนรู้ เชื่อมโยงคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม เรียนรู้ตามพัฒนาการทางสติปัญญาที่มีการใช้เหตุผล คิดวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองเป็นหลักยึดหรือทำตามการยอมรับและเห็นชอบของสังคม เพื่อรักษากฎหมายระเบียบของสังคมที่ยึดถือปฏิบัติให้ส่วนรวมอยู่ร่วมกันอย่างราบรื่นในระดับสถาบัน องค์กร ชุมชนและครอบครัว

3. ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต พบว่ามีระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานโดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ทุกด้าน จึงทำให้ค้นหาและพบนวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นได้ จึงกำหนด “พื้นที่บ่มเพาะความรู้ชุมชน” เป็นสถานที่จัดการความรู้ให้กับคนในชุมชน โดยจัดตั้ง “สถานีสารณียธรรม” พื้นที่บ่มเพาะศูนย์ถ่ายทอดความรู้ของคนทุกช่วงวัย บนกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ความถูกต้องและเป็นธรรม พัฒนากระบวนการและส่งเสริมศักยภาพและ

ทุนที่มีอยู่ในชุมชน โดยกระบวนการบ่มเพาะความรู้อยู่บนฐานของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการศึกษาสถานการณ์ในพื้นที่เป็นตัวตั้งโดยคำนึงถึงภูมิสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มีทิศทางการพัฒนาบนฐานคิดด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและวิถีชีวิต เป็นการวิวัฒนาการ ผสมผสานอย่างต่อเนื่องระหว่างหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักพุทธธรรมและการจัดการความรู้ [11]

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนการดำเนินงานพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตต้องมีการสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชน และสถานศึกษาก่อนจะได้หัวข้อโจทย์วิจัยการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตแต่ละด้านที่ควรพัฒนา จะตรงประเด็นการทำวิจัยได้พัฒนาประเด็นความซื่อสัตย์ที่ชัดเจน

1.2 การใช้รูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสานนำไปใช้กับกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาศักยภาพของเด็กนักเรียนในท้องถิ่นอื่นๆ โดยใช้สื่อวิทยากร ที่เป็นปราชญ์ชาวบ้าน ในท้องถิ่นถ่ายทอดนิทานจะเกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงได้ผลการเรียนรู้ด้านความซื่อสัตย์นำไปปฏิบัติได้จริงกับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการพัฒนาผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน เพื่อเป็นการบูรณาการในการนำไปสอนนักเรียนในรายวิชาอื่นๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. Prasit Chanasiri. Buddhist volunteer for local development. Journal of Education Graduate Research Khonkaen University. 10 (4), 76-83, 2015. Thai.
2. Ministry of Education. Guidelines for student development activities: According to Core Curriculum, Basic Education 2008. Bangkok: Agricultural Cooperative Federation, 2010.
3. Ban Hin Lad Santoo School. Self Assessment Report 2015. Ubon Ratchathani : Ban Hin Lad Santoo School, 2015.
4. Anutip Tanthong Paya. Online from <http://oknation.nationtv.tv/blog/Anutip/2014/04/16/entry-1>
5. Silapon Buesy. The importance and role of local history today. Journal of Community Research. 15 (87), 4-6, 2009. Thai.
6. Academic and Educational Standards. Indicators and subjects of social studies, religion and culture according to the core curriculum BE 2551. Bangkok: Agricultural Cooperative Federation of Thailand, 2009.
7. Joyce and Weil. 1996. Model of teaching. 5th ed Boston: Allyn and Bacon.
8. Phra Brahmaganabhorn (P. A. Payutto) Buddhist Teaching Method. Bangkok: Bodhidharma Foundation, 2001. Thai.
9. Sukthai Surakitboon. Honesty, ethics, desirable of Thai youth, how to cultivate and Strengthen. Sakon Nakhon: Rajabhat University, 2002. Thai.
10. Surang Khowtrakul. Educational Psychology. 5th ed. Bangkok: Chulalongkorn University, 2002. Thai.
11. Prapatson Pree-iam. To remove the lessons of the Doctor of Philosophy program. Innovation for Local development. Mahasarakham Rajabhat University, 2013. Thai.